

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

12-00-2014

23. Pž-447-13-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivica Omazića, predsjednika vijeća, Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Titjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja LAURUS d.d. u stečaju OIB 20864737693, Split Grabovčeva Širina 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Barović i Gavranović-Bilić iz Zagreba, protiv tuženika GRAD SPLIT, Split, Obala kneza Branimira 17, radi utvrđenja prava vlasništva, te po tužbi tužitelja glavnog miješanja LAURUS-BELLEVUE d.o.o. u stečaju, OIB 30066470924, Split, Ulica Bana Josipa Jelačića 2, kojeg zastupaju punomoćnici Miro Radelić i Emil Separović, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika 1. LAURUS d.d. u stečaju, OIB 20864737693, Split, Grabovčeva Širina 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Barović i Gavranović-Bilić iz Zagreba i 2. GRAD SPLIT, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o zahtjevima tužitelja (točka II. i VI. izreke), tuženika (točka I. i VI. izreke) i tužitelja glavnog miješanja protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-2439/02 od 25. veljače 2013., u sjednici vijeća održanoj 28. kolovoza 2014.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-2439/02 od 25. veljače 2013. u točki I. njene izreke i sudi:

1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj Laurus d.d. Split stekao vlasništvo nekretnina označen h kao čest. zgr. 957/2, čest. zgr. 957/8, Z.U. 2540, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dio hotela Bellevue Split, ukupne površine 2.209,19 m², koji se proteže na prizemlje jedan, prizemlje dva, I., II., III. kat i potkrovlje (sjever i jug), time da je:

- prizemlje I. položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine od 207,00 m² (kavana, stepenice, ulaz, garderoba, caffe kuhinja, ulaz osoblja i wc i garderoba i na čest. zgr. 957/8 k.o. Split, površine od 11,35 m² (jedna sprema), što čini ukupno površinu prizemlja jedan, od 218,05 m².

- prizemlje 2. položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine 75 m², površine 11 m² (galerija kavane, sanitarni čvor i hal. ulazi); čest. zgr. 957/8 k.o. Split, u površini od 142,34 m² (hal. ulaz, garderoba, restoran, ostava i kuhinja) sa pripadajućom terasom u površini od 121,82 m², što čini ukupnu površinu prizemlja 2. od 339,27 m².

- 1 kat. položen na čest. zgr. 957/2 k.o. Split u površini od 204,52 m² (apartman, dvije sobe s wc, tri ureda, recepcija hodnik i stubište), čest. zgr. 957/8 k.o. Split površine 134,43 m² (4 sobe s wc, 2 hodnika, tv sale i sanitarni čvor), što čini površinu od 338,95 m².

- 2 kat. položen na čest. zgr. 957/2 k.o. Split u površini od 179,41 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište), na čest. zgr. 957/8 k.o. Split u površini od 300,17 m² (12 soba s wc, sprema, sanitarni čvor i hodnik), što ukupno čini površinu od 479,58 m².

- 3 kat. položen na čest. zgr. 957/2 u površini od 206,66 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište) i na čest. zgr. 957/8 k.o. Split površine od 270,06 m² (12 soba s wc, sanitarni čvor i hodnik), ukupno površine 476,72 m².

- potkrovlje (sjever), položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split u površini 30,74 m² (ulaz i stubište), na čest. zgr. 957/8 k.o. Split površine od 123,26 m² (garderoba, hodnik, sanitarni čvor, podstanica kotlovnice i televizijska centrala) što čini ukupno od 154 m², a potkrovlje (jug) je položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split površine od 202,62 m² (noćna kavana, sprema i prostorija lifta) ukupno od 356,62 m².

- koje etaže su povezane liftom u površini od 4,08 m², sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24. siječnja 2006. kao sastavnim dijelom ove presude, pa je utoliko tužitelj ovlašten na temelju ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istovremeni izbris tog prava s imena tuženika Grada Splita ili njegovog pravnog prednika Poduzeća za poslovne objekte u Splitu, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe".

II. Odbijaju se kao neosnovane žalbe tužitelja i tužitelja tužbe glavnog mijesanja i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-2439/02 od 25. veljače 2013. u točki II., III., IV., V. i VI. izreke, u dijelu kojim je tužitelju odbijen zahtjev za isplatu iznosa od 813.080,00 kn.

III. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-2439/02 od 25. veljače 2013. u točki VI. izreke u dijelu u kojem je prihvaćen tužiteljev zahtjev za isplatu troškova postupka i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev da mu tuženik Grad Split na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 570.908,00 kn (petstosedamdesettisućadevetstoosam kuna).

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja sudeno je:

„I. Utvrđuje se da je tužitelj Laurus d.d. Split stekao vlasništvo nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2, čest. zgr. 957/8, Z.U. 2340, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dio hotela Bellevue Split, ukupne površine 2.209,19 m², koji se proteže se na prizemlje jedan, prizemlje dva, I., II., III. kat i potkrovlje (sjever i jug), time da je:

- prizemlje 1. položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine od 207,00 m² (kavana, stepenice, ulaz, garderoba, caffè kuhinja, ulaz osoblja i wc i garderoba i na čest zgr. 957/8 k.o. Split, površine od 11,35 m² (jedna sprema), što čini ukupno površinu prizemlja jedan. od 218,05 m²,

- prizemlje 2, položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine 75 m², površine 11 m² (galerija kavane, sanitarni čvor i hal, ulaz); čest. zgr. 957/8 k.o. Split, u površini od 142,34 m² (hal, ulaz, garderoba, restoran, ostava i kuhinja) sa pripadajućom terasom u površini od 121,82 m², što čini ukupno površinu prizemlja 2. od 339,27 m²,

- 1 kat, položen na čest zgr. 957/2 k.o. Split u površini od 204,52 m² (apartman, dvije sobe s wc, tri ureda, recepcija hodnik i stubište), čest zgr. 957/8 k.o. Split površine 134,43 m² (4 sobe s wc, 2 hodnika, tv sale i sanitarni čvor), što čini površinu od 338,95 m²,

- 2 kat, položen na čest zgr 957/2 k.o. Split u površini od 179,41 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište), na čest zgr. 957/8 k.o. Split u površini od 300,17 m² (12 soba s wc, sprema, sanitarni čvor i hodnik), što ukupno čini površinu od 479,58 m²,

- 3 kat, položen na čest.zgr. 957/2 u površini od 206,66 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište) i na čest zgr 957/8 k.o. Split površine od 270,06 m² (12 soba s wc, sanitarni čvor i hodnik), ukupno površine 476,72 m²,

- potkrovlje (sjever), položeno na čest zgr. 957/2 k.o. Split u površini 30,74 m² (ulaz i stubište), na čest zgr. 957/8 k.o. Split površine od 123,26 m² (garderoba, hodnik, sanitarni čvor, podstanica kotlovnice i televizijska centrala) što čini ukupno od 154m², a potkrovlje (jug) je položeno na čest zgr. 957/2 k.o. Split površine od 202,62 m² (noćna kavana, sprema i prostorija lifta) ukupno od 356,62 m²,

- koje etaže su povezane liftom u površini od 4,08 m², sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24. siječnja 2006. kao sastavnim dijelom ove presude, pa je utoliko tužitelj ovlašten temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istovremeni izbris tog prava s imena tuženika Grada Splita ili njegovog pravnog prednika Poduzeća za poslovne objekte u Splitu, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj Laurus d.o.o. u stečaju stekao vlasništvo nekretnine označene kao čest. zgr. 957/9, Z.U. 10960, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dijela hotel Bellevue Split, ukupne površine 470,08 m², a proteže se na:

- prizemlje dva u površini od 154,43 m² (kuhinja, priprema kuhinje, sprema i garderobe osoblja s pripadajućom terasom)

- I. kat površine 148,33 m² (6 soba s wc, hodnik i sprema)

- II. kat površine 20,24 m² (soba s wc),

sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god. kao sastavnim dijelovima ove presude.

III. Odbija se glavni i podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaća Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju Split, koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju vlasnik nekretnine označen zgr. 957/8 i 957/2, Z.U. 2340 k.o. Split, te čest. zem. 957/9 Z.U. 10960 k.o. Split, te je isti ovlašten temeljem ove presude ishoditi uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženih.

Dužni su tuženici solidarno, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak."

IV. Odbija se podredni tužbeni zahtjev glavnog umješača tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji glasi:

„Utvrdjuje se da postoji potraživanje tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, kao stečajnog vjerovnika II višeg isplatnog reda naspram stečajnog dužnika Laurus d.o.o. u stečaju u ukupnom iznosu od 11.472.768,00 kn.“

V. Odbija se sljedeći podredni tužbeni zahtjev glavnog umješača tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji glasi:

„Dužan je tuženik Grad Split u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti 11.472.786,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta uvećana za 5% poena pa do dana isplate, a koja kamata na navedeni iznos teče od dana podnošenja tužbenog zahtjeva odnosno od 7.2.2006.god. pa do isplate.

Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju parnični trošak.“

VI. Dužan je tuženik Grad Split, na ime troškova parničnog troška isplatiti tužitelju Laurus d.d. u stečaju iznos od 570.908,00 kn, te je dužan tužitelj Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju kao tužitelj iz tužbe glavnog miješanja isplatiti Laurus d.d. u stečaju kao tužitelju iznos od 236.628,00 kn, dok se tužitelj Laurus d.d. za više traženi iznos na ime troškova parničnog postupka u iznosu od 813.080,00 kn odbija kao neosnovan“.

Rješenjem suda prvog stupnja odbijen je tužiteljev prijedlog za izdavanje privremene mjere kojom bi se tuženiku Gradu Splitu zabranilo svako raspolaganje, posebno otuđenje i opterećenje nekretnina čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2, Z.U. 2340, k.o. Split, u naravi Hotel Bellevue, Split, Bana Jelačića 2, a trajala bi do pravomoćnog okončanja ove parnice.

Obrazlažući svoju presudu sud prvog stupnja, u bitnom, navodi kako je parnični postupak započeo tužbom društva Laurus d.d. Split u stečaju od 3. srpnja 2002. u kojoj tužitelj od suda traži da se utvrdi kako je stekao pravo vlasništva nekretnina označenih kao čest. zgr 957/8 i čest. zgr. 957/2, Z.U. 2340 k.o. Split, u naravi Hotel Bellevue u Splitu, Bana Jelačića 2, kao pravni sljednik društvenog poduzeća i ovlaštenik prava korištenja i upravljanja na tim nekretninama, koja ovlaštenja su imali i njegovi prednici, u kontinuitetu od preko 50 godina, na temelju članka 359. do 363. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/08 i 153/09; dalje: ZV). Nekretnine pobliže označuje u podnesku od 23. studenog 2006. (list 168. spisa) prema Elaboratu o etažiranju hotela izrađenom tijekom postupka od strane Tihomira Duvnjaka dipl. ing. geodezije od 24. siječnja 2006. Prema činjeničnim tvrdnjama na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev na navedenim nekretninama bilo je upisano pravo vlasništva na ime Prve pučke Dalmatinske banke u Splitu do studenog 1946. godine, koje pravo je prestalo nakon konfiskacije provedene po rješenju poslovni broj Konf. 57/46 od 26. studenog 1946. Nekretnine su potom na temelju članka 5. Uredbe o uknjiženju prava vlasništva na državnoj nepokretnoj imovini („Službeni list FNRJ“ broj 58/47) uknjižene u zemljišne knjige kao općenarodna imovina, a kao nosilac prava korištenja nekretninama, osim kino dvorane i lokala, uknjiženo je Poduzeće za poslovne objekte Split, kome je pravni

sljednik tuženik, koje knjižno stanje nije izmijenjeno. Međutim, rješenjem NO Grada Splita broj 15848/51 od 17. studenog 1951. osnovano je Gradsko hotelsko poduzeće hotel Bellevue u koje je kao osnovno sredstvo prenesena zgrada hotela, namještaj i razni uređaji, iz Gradskog hotelskog poduzeća „Marjan“, čiji je osnivač bio također NO Grada Splita 22. prosinca 1946., koji je kao organ tadašnje državne vlasti bio ovlašten osnivati poduzeća, a prema ovlaštenjima iz članka 26. i 28. Osnovnog zakona o državnim privremenim poduzećima („Službeni list“ broj 62/46) i prenositi osnovna sredstva s jednog poduzeća na drugo poduzeće, kako je to u konkretnom slučaju i učinjeno. Tužitelj tvrdi da je njegov pravni prednik na temelju tog rješenja stekao pravo korištenja na predmetnim nekretninama i Grad Split nakon izvršenog prijenosa nije imao nikakvih ovlaštenja na nekretninama, niti je na bilo koji način njima upravljao. Na temelju Ustavnog zakona od 13. siječnja 1953. nekretnine su postale društveno vlasništvo (umjesto Opće narodne imovine), pa je pravo upravljanja tužiteljevih prednika zamijenjeno pravom korištenja i upravljanja na nekretninama u društvenom vlasništvu. Osim toga na hotelu su vršeni različiti investicijski zahvati radi poboljšanja uvjeta u Hotelu Bellevue, a najznačajnija rekonstrukcija je bila 1989. godine, za koju su investitori radova bili prednici tužitelja, što dokazuje građevinskom dozvolom pod brojem 08/UP-I-3664/78 od 15. studenog 1978. Pravno sljedništvo poduzeća HP „Bellevue“ i HP „Marjan“, a potom i subjekata u odnosu na koje je postao sljednik nakon provedenih statusnih i drugih organizacijskih promjena, tužitelj dokazuje potvrdom registra suda prvog stupnja poslovni broj R3-2613/99 od 12. travnja 1999. Pravnu osnovu stjecanja vlasništva na predmetnim nekretninama prema odredbama članaka 360. do 365. ZV-a tužitelj nalazi u činjenici da je Hrvatski fond za privatizaciju (dalje: HFP) djelomičnim rješenjem pod oznakom Klasa: UP/I-943-01/98-02/206 Ur. broj: 563-093-301/94-4 od 29. lipnja 1999. potvrdio kako su predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala tužitelja te je ujedno izvršena rezervacija dionica u protuvrijednosti zemljišta k.č.br. 957/8 i 957/2 z.k.ul. 2340 i objekta hotela zbog neriješenih imovinsko pravnih odnosa. Smatra da nekretnine mogu biti predmet stjecanja vlasništva zbog toga što nije podnesen zahtjev za naknadu prema odredbama Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme Jugoslavenske komunističke vladavine, a kako je u procijenjenu vrijednost društvenog kapitala ušla zgrada hotela Bellevue, nalazi da ima pravo steći vlasništvo i na čest. zem. 957/9 k.o. Split na koju se česticu proteže zgrada hotela. U nastavnom tijeku obrazloženja sud navodi kako je tuženik u odgovoru na tužbu (list 19. spisa), te tijekom cijelog postupka, osporavao osnovanost tužbenog zahtjeva, a u odnosu na zahtjev tužitelja za izdavanje tabularne isprave prigovorio je zastari toga zahtjeva, dok se izdavanju predložene privremene mjere zabrane raspolaganja i opterećenja predmetne nekretnine protivio, uz tvrdnje da nisu ispunjene pretpostavke za njezino izricanje prema odredbama Ovršnog zakona. Osporavajući tužbeni zahtjev tuženik je tvrdio kako je bez pravnog značaja pozivanje tužitelja na rješenje NO Grada Splita iz 1951. godine o osnivanju Hotelskog poduzeća, jer da to rješenje nije pravna osnova stjecanja prava korištenja, a potom i vlasništva budući da prijenos predmetnih nekretnina u smislu tada važećih propisa na prednika tužitelja nije nikada izvršen, već je navedenim rješenjem samo osnovano Gradsko hotelsko poduzeće Hotel Bellevue, dok je pravo korištenja i raspolaganja i dalje ostalo na NO Grada Splita, a potom na Poduzeću za poslovne objekte u Splitu, kojemu je tuženik sljednik. Neosnovanim smatra i pozivanje tužitelja na rješenje HFP-a te na Zakon o pretvorbi i Zakon o privatizaciji, jer HFP nije ovlašten utvrđivati vlasništvo na nekretninama, već je u fazi donošenja rješenja o namjeravanoj pretvorbi dužan paziti na realnost procjene kapitala i na vrijednost dionica na tržištu. Kako tužitelj nije nikada bio upisan kao nositelj prava korištenja i raspolaganja društvenim vlasništvom na predmetnim nekretninama, niti je

valjanim pravnim aktom postao nositelj prava korištenja i raspolaganja predmetne nekretnine, nije ni mogao steći pravo vlasništva na temelju odredaba Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kao ni na temelju Zakona o pretvorbi i privatizaciji, a to što je nekretnine knjigovodstveno vodio kao osnovna sredstva je za ocjenu tih prava neodlučno. Ujedno ukazuje na to kako je vještačenjem utvrđeno da na spornim česticama postoje i drugi posebni dijelovi koji nisu dio hotela, kao i da dio spornih nekretnina predstavlja javnu površinu koja po svom statusu ne može biti predmet stvarnih prava. Protivi se i zahtjevu kako ga je tužitelj precizirao prema elaboratu o etažiranju. Na ročištu od 4. svibnja 2010. (list 319. spisa) kao i podneskom od 7. lipnja 2010. (list 321. spisa) obavještava sud i stranke kako ima saznanja da je Republika Hrvatska, pred Uredom državne uprave Splitsko-dalmatinske županije podnijela prijedlog za utvrđivanje prava vlasništva Republike Hrvatske, sve na temelju članka 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme Jugoslavenske komunističke vladavine („Narodne novine“ broj 92/96, 39/99, 42/99, 92/99, 43/00, 131/0, 27/01, 65/01, 80/02, 81/02 i 204/03; dalje: Zakon o naknadi) i to upravo u odnosu na sporne nekretnine na kojima je prije provedene konfiskacije bila upisana Prva pučka Dalmatinska banka d.d., kada su presudom Okružnog suda u Splitu poslovni broj K-1745 od 12. studenog 1945. nekretnine prenesene u vlasništvo FNRJ, što dodatno ukazuje na neosnovanost zahtjeva tužitelja.

Polazeći od činjenične osnove na koju se poziva tužitelj, izjašnjenja tuženika o tvrdnjama tužitelja, te od provedenog dokaznog postupka, prvostupanjski sud je djelomično udovoljio tužiteljevom zahtjevu te je utvrdio da je tužitelj stekao vlasništvo na nekretninama označenim kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 zk.ul. 2340 k.o. Split, na temelju odredbe članaka 360.-365. ZV-a i Zakona o pretvorbi. Svoju odluku temelji na stajalištu da je tužitelj dokazao pravno sljedništvo poduzeća HP Bellevue osnovanog rješenjem Narodnog odbora, Povjereništva za financije broj 8197/51 od 27. prosinca 1951. i upisanog u tadašnji Registar državnih privrednih poduzeća, kojemu je rješenjem istog Odbora Grada Splita broj 14007/53 od 31. srpnja 1953. promijenjen naziv u Hotelsko poduzeće Hotel Bellevue, da je predmetnim nekretninama upravljao i raspolagao, te da su te nekretnine u postupku pretvorbe procijenjene u vrijednost društvenog kapitala tužitelja, a što proizlazi iz djelomičnog rješenja Klasa: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. Tuženikove prigovore smatra neosnovanim jer drži da je u konkretnom slučaju isključena primjena članka 77. Zakona o naknadi, s obzirom na to da se radi o imovini koju su prednici tužitelja stekli na temelju valjanog pravnog osnova i koja je unesena u društveni kapital poduzeća tužitelja, dok istaknuti prigovor zastare u odnosu na zahtjev za izdavanje tabularne isprave smatra neosnovanim jer se u konkretnom slučaju radi o tužbi radi utvrđenja kojom tužitelj kao izvanknjižni vlasnika traži da tuženik koji je u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik izda ispravu potrebnu za zemljišno-knjižni upis. Ujedno smatra da se s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, pravo vlasništva u konkretnom slučaju ne može temeljiti na dosjeloosti kao pravnom osnovu za orginaro stjecanje vlasništva, na koju se tužitelj također poziva, jer je zgrada hotela predana na korištenje društvu Laurus Bellevue d.o.o. nakon njegova osnivanja.

Sud prvog stupnja je odbio utvrditi vlasništvo na čk.br. 957/9 k.o. Split, uz obrazloženje da ta nekretnina nije bila unesena u društveni kapital tužitelja, pa u odnosu na nju nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje vlasništva prema odredbama članaka 360. do 365. ZV-a. U razlozima presude još dodaje kako je HFP tijekom postupka donio zaključak u kojem je odbijen tužiteljev zahtjev za dopunu rješenja o iskazu nekretnina i za čk.br. 957/9 k.o. Split.

Sud odbija i tužiteljev prijedlog za izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje Gradu Splitu svako raspolaganje i opterećenje nekretnina čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split u naravi Hotel Bellevue u Splitu, B. Jelačića 2, uz ocjenu da ne postoje zakonski uvjeti propisani člankom 298. stavak 1. u vezi s člankom 299. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 183/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 68/08).

Vezano za tužbu glavnog miješanja podnesenu sudu 7. veljače 2006. od društva Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, a koja se odnosi na utvrđenje prava vlasništva ovog tužitelja na istim nekretninama, kao i na zahtjevima za isplate koje se podredno potražuju, za slučaj da glavni zahtjev ne bi bio prihvaćen, sud prvog stupnja u obrazloženju presude najprije navodi kako je predmet pod poslovnim brojem P-273/06 pripojen predmetu poslovni broj P-2439/02 radi zajedničkog raspravljanja i donošenja odluke na ročištu od 23. studenog 2006. Pravni interes za miješanje tužitelj Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, a koji se poziva na članak 198. Zakona o parničnom postupku, ne dovodi u pitanje, kao ni njegove tvrdnje da su nekretnine označene kao čest. zgr. 957/8 i 957/2 Z.U. 2340 te čest. zem. 957/9 z.k.ul. 10960, u njegovom posjedu i na temelju valjane pravne osnove, neprekidno i nesmetano od 17. studenog 1951. kada su mu rješenjem Odbora broj 15848/51 od 17. studenog 1951. pa da okolnost što su predmetne nekretnine upisane kao opća imovina kojom upravlja tuženik, pravni temelj stjecanja vlasništva može biti dosjeloš. Osim toga tvrdi kako je u protekle tri godine od otvaranja stečajnog postupka, tj. od 13. lipnja 2002., pa do 31. prosinca 2004. uložio značajna sredstava u održavanju opreme i hotela, dok je svojim dugogodišnjim poslovanjem stvorio image i prepoznatljivost hotela. Zato traži da ga se utvrdi vlasnikom nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/8 i 957/2 z.ul. 2340 i čest. zem. 957/9 z.u. 10960 sve k.o. Split i ovlasti da na temelju presude ishodi uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama, a ukoliko sud odbije ovakav tužbeni zahtjev, traži da se utvrdi postojanje njegovog potraživanja naspram stečajnog dužnika Laurus d.o.o. u stečaju u ukupnom iznosu od 11.472.768.00 kn kao potraživanje stečajnog vjerovnika II višeg isplatnog reda, a odbije li se i taj zahtjev, traži da mu Grad Split u roku od 15 dana isplatiti iznos od 11.472.786.00 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta uvećana za pet postotnih poena pa do dana isplate, a koja kamata na navedeni iznos teče od dana podnošenja tužbe.

Ocjenjujući osnovanost zahtjeva iz tužbe glavnog miješanja sud prvog stupnja zaključuje da su glavni i podredni tužbeni zahtjevi neosnovani, uz obrazloženje da tužitelj nije dokazao da bi predmetne nekretnine bile unesene u njegov temeljni kapital, niti je priložio valjane dokaze kojima bi se utvrdila osnovanost njegove tražbine. U razlozima presude sud se nije izjasnio o stjecanju prava vlasništva tužitelja dosjelošću.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku.

Protiv dijela navedene presude (točke II. i IV. izreke) žalbu podnosi tužitelj pozivajući se na sve žalbene razloge te predlaže ovom žalbenom sudu da shodno žalbenim navodima presudu u pobijanom dijelu preinači ili da ju u istom dijelu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno raspravljanje, time da tuženika i glavnog umješaača obveže na naknadu troškova postupka, uključivo s troškom sastava žalbe. U obrazloženju žalbenih razloga navodi kako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, dok u odnosu na utvrđenje suda